

מזכירות הממשלה

2 ליל 2

סג'מ'ר

ש מ ר

פ ר ו ט ו ק ו ל
ישיבת הועדה להתישבות המשותפת לממשלה
ולהסתדרות הציונית העולמית
ט"ו בסיון תשל"ט - 10.6.79

נכחו : חברי הועדה - השרים :
א. שרון - יו"ר, ד. לוי, ח. לנדאו,
מ. נסים

נציגי ההסתדרות הציונית :
מ. דרובלס, ר. ווייץ, מ. ריבלין,
פ. שנק, א. שנקר.

נעדרו : חברי הועדה - השרים :
ש. ארליך (בח"ל), ז. המר (בח"ל),
ע. ויצמן, ג. פת.

נציגי ההסתדרות הציונית :
א. כץ, ע. לוינסקי, ט. פרידמן,
מ. שפירא, א. תבין.

ש. תמיר	-	שר המשפטים
א. בראון	-	משרד החקלאות
ד. בועז	-	משרד האוצר
א. וינר	-	המנהל הכללי, משרד הבינוי והשיכון
י. מרגלית	-	משרד הבינוי והשיכון
ש. רביד	-	החטיבה להתישבות, ההסתדרות הציונית
מ. שמיר	-	הקרן הקיימת לישראל
א. לישנסקי	-	מזכיר הועדה

סדר היום : הת/29 אלון מורה - בניית הישוב על-ידי החטיבה להתישבות
של ההסתדרות הציונית העולמית

אלון/.

בפרוטוקול זה 14 דפים.

רשמי: 5 דפים, תמ.

הת/29. אלון מורה - בנית הישוב ע"י החטיבה להתישבות של ההסתה"צ

השר א. שרון:

אני כינסתי את הועדה לפגישה קצרה,

אשר נועדה לקבוע מי יקים את הישוב

אלון-מורה, שעלה על הקרקע לפני ימים אחדים, לפי החלטת הממשלה. בשלב הראשון, מדובר בישוב קהילתי של עד 300 משפחות ואני מציע, שהטיפול בישוב יהיה בידי החטיבה להתישבות של ההסתדרות הציונית. אם נגיע, במשך הזמן, למצב שמקום זה יהפוך לישוב עירוני, אז בהחלט נעביר זאת למשרד הבינוי וזה נראה לנו סביר לחלוטין. אך כרגע, מדובר בישוב קהילתי מצומצם - וזו הצעתנו.

אני מבקש להעיר. פרופ' וייץ הביא

לכאן חומר. אפשר יהיה לחלק אותו מחוץ לכותלי הישיבה. אני לא

מקבל חלוקת חומר בצורה זו. זהו אולי חומר יפה מאד, אך אני לא

מסכים עם אף אחת מהנקודות שבו. אם אתה רוצה לחלק זאת באופן פרטי,

בבקשה. לא הייתי רוצה, שהדיון כאן יהפוך לדיון פוליטי.

פרופ' ר. וייץ:

אני מוחה נגד הפרוצדורה הזאת, כחבר

ועדה. לקראת הנושא, שעליו ידעתי

מראש, הכנתי חומר לידיעת חברי הועדה. זהו חומר השייך לעניין. גם

אם אתה מתנגד לדעות המובעות בו, אתה צריך לחלק אותו, כדי שחברי

הועדה ידעו את דעותי. כדרכי, אני עושה את הדברים בצורה כתובה

ומסודרת וזו פרוצדורה נכונה וטובה. אני מציע, שהחומר יחולק בין

חברי הועדה. אני מציע לך, כיו"ר, לא לנקוט בפרוצדורות שלא תאפשרנה

לעבוד בעבודה תקינה. זו הערה ראשונה.

משרד ראש הממשלה	
מזכירות הממשלה	
- צילום מסמך מסוג -	
מחשבה זו הועתקה	1
ההעתיקה אושרה ע"י	2-19
תאריך ההעתיקה	2/9/79
העתק זה מקבל מ...	
ורשם ביומן, רק	שורה

הערה שניה - לא אביע את דעותי הפוליטיות, כי הן ידועות. אני כאן מביע דעה מקצועית-התישבותית, השייכת לשולחן הזה. קודם כל, אינני רואה שום מקום להקמת ישוב כפרי, בשום צורה, גם לא ישוב קהילתי, ישוב בודד שלא קשור לתאגיד איזורי ואם לא יקימו אותו מהר, בקצב מהיר ובגודל, שיעבור בתקופה סבירה את הסף של ישוב הקיים על עצמו עם שרותיו, אנו דנים אותו להיות ישוב בעל-מום; ואני, כבעל מקצוע, לא הייתי רוצה שועדה זו תיתן יד להקים ישוב בעל-מום, ללא כל קשר עם בעיות פוליטיות. זהו ישוב שמסוגל להיות קיים אך ורק כישוב עירוני גדול, אשר תוך שלוש שנים, צריך לעבור את גודל הסף של 5,000 משפחות ואז יהיה לו קיום.

אני מציע, כשאנו עושים מלאכת התישבות, שנעשה זאת נאמנה ואסור לעשות זאת לישוב כפרי, אשר הופך לישוב עירוני - זה מבלבל את התכנון, מקעקע את הביצוע ומקים בשטח ישובים, שאין להם לא עתיד ולא קיום. אז אני מתנגד לכך תכלית התנגדות ואני עומד על דעתי.

אני רוצה שיהיה ברור, שאם הועדה, בכל זאת, תחליט ללכת בדרך זו, אבקש להביא זאת להחלטה בהנהלת ההסתדרות הציונית. כחבר ההנהלה, יש לי אותה זכות כמו לחבר הממשלה להביא זאת.

יושב מולי שר הבינוי, יש לו מנגנון, אשר יודע להקים ערים - מחר, אני מקוה, נחראה ונשוחח על זה - זהו תפקידו והוא אמון עלי, שיעשה תפקידו נאמנה.

שנית, אני מתנגד להקים עוד עיר

אחת, תהיה איפה שתהיה, מהסיבות דלקמן: אנו במצוקה נוראית. קצרין חשובה מאד, והיא בעלת-מום, לא לחיות ולא למות. גם היא רחוקה מלעבור את הסף ועל חשיבותה אין חולק. העיר מעלה-אפרים, העיר המרכזית של בקעת-הירדן, רחוקה מלקבל את מה שהיא צריכה. צריך להקים שם בקצב גדול פי 10 ממה שעושים. העיר מעלה-אדומים, שהיא עיר חשובה ממדרגה ראשונה - קשר בין ירושלים לבין הבקעה - שעליה אין חולק, גם היא לא מתפתחת בקצב הדרוש. לדעתי, תפסת מרובה לא תפסת.

אני סבור, שאסור לנו להתפשט ואם

נתפשט מעבר לכוחנו, נעשה כך שהדברים החדשים לא יקיימו את עצמם וימוטטו את הקיים.

זוהי דעה שקולה ומקצועית וועדה זו

חייבת לתת את דעתה עליה. זאת, מבלי להביע את דעתי הפוליטית, אשר ידועה לכם.

אני רוצה להתייחס להערה אחת חמורה

השר ח. לנדאו:

מאד ששמענו כאן, שמוטב היה שלא

להשמיעה. פרופ' וייץ, עם כל הכבוד למקצועיות שלך, אין שתי ממשלות בישראל ואין שני פורומים שיחליטו. יש ממשלה אחת, היא שתחליט ואשר תחליט הוא שיקום. חבל שהשמעת הערה זו כאן, לא היה מקום להשמיע אותה כלל והיא נוגדת לחלוטין את הרישא שלך - אתה מכניס פוליטיקה כשטענת שאינך מכניס פוליטיקה, ואתה מכניס אותה בדלת האחורית. אז צריך להיות עיקבי בגישה, כדי להחליט באיזו דרך רוצים ללכת ולבנות תיזה, מראשיתה ועד סופה, שתהיה תיזה ולא תהיה על קביים.

השר ח. לנדאו:

לגופו של ענין, גם התיזה הזאת - עוד עיר, עוד ישוב - אני זוכר בשנות ה-30, כששלטו אנשי האידאולוגיה שלך, התיזה היתה הפוכה. כאשר יש אינטרס לאומי מסוים, אז אין מדקדקים בקטנות. אם יש אינטרס ציוני, האינטרס הציוני הוא המכריע ועפ"י רוב הוא היה נוגד את כל הרציו. כל הציונות כולה היתה בניגוד לרציונליסטים. היו גם יהודים, כשדיברו אתם על מדינה יהודית, קפצו: מה פתאם מדינה יהודית, זהו טרוף הדעת. היו יהודים בעלי מקצוע, בעלי השכלה גבוהה והם הטיפו לדרך אחרת. אך אינני רוצה להכנס לאותו ויכוח, כי הרי פתחת עפ"י תיזה מקצועית. הקריטריון שלי הוא שונה לחלוטין, הוא קריטריון ציוני-לאומי. אנו ממשלה ציונית ושוקלים עפ"י גישה ציונית. זוהי הסתדרות ציונית, ולא הסתדרות מקצועית ועל כן, עליה לבצע ולקבל על עצמה את התפקיד הזה לגבי אותו ישוב.

השר ד. לוי:

יש החלטת ממשלה להקים את הישוב ואני סבור, שההבנה והמגמה היא להקים ישוב עירוני ודוקא הויכוח המתנהל כאן מחזק את הדעה, שמשרד הבינוי הוא שצריך לתכנן ולבצע ולהוציא, הלכה למעשה, אל הפועל את החלטת הממשלה, אלא אם יש דברים שאינני יודע עליהם, או שיש מגמה, שהיא טובה יותר מאשר המסגרת שאני עומד בראשה.

לכן אני חוזר ואומר - מבחינת הישובים,

חיזוקם וקידומם, הבעיה היא בדרך כלל תקציבית ולא כוח איך לשאת במשימה. משום כך אני חושב, שאם דבר זה יוטל על משרד הבינוי - ואני סבור, שכך צריך לעשות את הדבר - אז אנו ערוכים ומוכנים מחר להתחיל בפעולה.

מר מ. דרובלס:

הממשלה החליטה ועל כך אין עוררין.

תפקיד שולחן זה הוא רק להחליט על

גודל הישוב. בשלב זה, לדעתי, באלון-מורה אפשר להקים ישוב, אשר

יהיה מתוכנן על 300 משפחות. אם נקבל החלטה, שבשלב ראשון יהיה

זה ישוב של 300 משפחות, הרי הוא יקרא ישוב קהילתי, כמו יתר

הישובים הקהילתיים שהוקמו ביהודה ושומרון והחטיבה להתישבות של

ההסתדרות הציונית היא שתטפל בו.

באם יוחלט, שהישוב צריך להיות מתוכנן

מעבר ל-600-700 משפחות - ואז יהיה לו אופי עירוני - אז אין לי

התנגדות, שמשרד הבינוי יטפל בישוב זה.

אני רוצה לומר את דעתי. לפי דעתי,

היום אין שום אפשרות אחרת אלא להחליט על הקמת ישוב קהילתי, שיהיה

מתוכנן על 300 משפחות. אם, במשך הזמן, יתברר לנו, שישוב זה יכול

להתפתח ולגדול, אז הוא יעבור באופן אוטומטי לטיפול משרד הבינוי.

אך בשלב ראשון, צריכה לטפל בו החטיבה להתישבות. לפיכך, תפקידנו

כאן להחליט על גודל הישוב, מכמה משפחות יהיה מורכב.

מר א. שנקר:

ראשית כל, אני רוצה להביע את מחאתי

על צורת כל הדיון. ישיבה דחופה לא

קוראים על בעיה, שהיא ביסודה - לפי כל הדיבורים ששמענו - מקצועית.

אם, כפי שהיו"ר אמר לנו, הבעיה אינה פוליטית, הרי שזו בעיה מקצועית.

אז שומעים שתי דעות, אין לנו חומר, לא שמענו פרטים על ענין זה,

אינני יודע אם אפשר להעביר מ-300 משפחות לעיר, או להיפך - אז אין

אפשר להחליט כך, בישיבה שנקראה כדחופה ברגע האחרון. כנראה שהיו

אילו שהן מחשבות, לגבי מה שיהיה שם, כאשר הממשלה קיבלה החלטתה.

מה שאנו למדנו הוא, שהממשלה דיברה על עיר במקום זה ולא על ישוב כפרי;

מר א. שנקר:

ואם יש ויכוח, כפי שאנו שומעים אותו כאן, אז אנו צריכים לקבל חומר, לשמוע דעות לגבי ענין זה ולאחר ישוב הדעת ולאחר שההנהלה הציונית - כמיוצגת בוועדה זו - תדון בזה, אז אנו יכולים להגיע לאיזו החלטה רציונלית.

השר א. שרון:

אני דוחה את מתיחת הבקורת הזאת.

יש נושאים, בעיקר כשמדובר באנשים

החיים בשטח, שצריך לטפל בהם, שהייתי מציע לא לנופף בהם בדגל שאתה נופפת. לא נהגת כך בעבר במקרים כאלה.

דבר שני, אני רוצה להסב תשומת לבו

של פרופ' וייץ, שיעיין בתקנון עבודת הוועדה. אין לכם שום זכות ערעור בשום מקום. אתם יכולים או לקבל את ההצעה או להצביע עליה ואביא את הנושא להצבעה.

אני רוצה להסביר לחברים את הענין.

אנו מדברים עכשו על ישוב קהילתי של עד 300 משפחות. שום גורם לא דיבר ולא רשום בשום החלטה ממשלתית, כזו או אחרת, על ישוב גדול מזה, בשלב זה, וזה בהחלט בתחום הקטגוריות, שהחטיבה להתישבות של ההסתדרות הציונית מטפלת בהם.

יש כאן בעיה, שאני רוצה שהחברים יבינו

אותה. מדובר באנשים, שבעצם אף נעקרו פעם אחת מרצונם, כאשר עברו לקאדום ושם, באיזו שהיא צורה, התבססו. עכשו, אנשים אלה נעקרו פעם שניה, אמנם מרצונם, ועברו למקום חדש, מקום קשה. בניגוד למה שתואר כאן, זהו אינו ישוב בודד. בקרבתו יש ישובים נוספים, הוא בקרבת ציר חוצה-שומרון, הוא יהיה קשור לכל המערכת מסביב והוא בהחלט יתפתח.

השר א. שרון:

בשלב הראשון, ישוב זה צריך תקציב לצורך קיומו, כפי שמקובל. משרד הבינוי, שכבר בנה במהירות ומסוגל לבנות, אין לו את הכלי הזה, שנקרא תקציב להחזקת אנשים. לכן, מבלי לפגוע במשרד הבינוי - כי הוא מסוגל לעשות והביע נכונות לעשות - אין מנוס אלא ללכת בדרך שהצעתי. מאחר ומדובר בגוף, שהוא גוף ציוני - ההסתדרות הציונית - ואין שום סיבה שהיא לא תיקח חלק במלאכת בנין ויצירה בארץ-ישראל, לכן אני מביא נושא זה להחלטה.

השר מ. נסים:

האם הבעיה התקציבית מצביעה על כיוון מסוים? כלומר, האם יש מימון לדבר

זה ואם יש, היכן הוא נמצא?

השר א. שרון:

מימון זה נמצא בתוך 500 מיליון ל"י שהועמדו - זה מתוקצב ומשרד הבינוי אינו גוף שמטפל בנושאים מסוג זה. כלים לדבר זה קיימים היום רק בידי החטיבה להתישבות של ההסתדרות הציונית. אם יש מי שרוצה לשנות את הנוהגים, צריך לבחון זאת, אך לא כאן, אלא באותה ועדה שרענן דיבר עליה. כיום, זהו הנוהג.

מר ד. בועז:

אני רוצה לומר משהו על נושא התקציב. בתקציב חטיבת ההתישבות יש היום סכום

של 850 מיליון ל"י לנושא התישבות השנה ומעבר לסכום זה, הממשלה החליטה להקציב עוד 500 מיליון ל"י לנושא ההתישבות ומשרד האוצר הביע דעתו מספר פעמים וזה גם סוכם בפגישה האחרונה בין שרי האוצר והחקלאות. סכום זה יתן את כל המשאבים הדרושים להחלטות העומדות "סטנד ביי" של הממשלה ומבחינה זו, צריך להחליט מי הגוף שיטפל בנושא ולהעביר את התקציבים בהתאם.

פרופ' ר. וייץ:

יש דברים, שכל חיי האמנתי שהם מעל

למפלגות, חנועות או דעות וענין

ההתישבות הוא אצלי בזאת החזקה. הדברים שאומר עכשו, נובעים מאחריות
כבדה ומרגש חרדה עמוק.

אני השתתפתי בהרבה ישיבות מכריעות,

על הקמת 11 ישובים בנגב, התחלת "חומה ומגדל", עליה חניתא וכו' ואני חושב, ששיבה כזאת עוד לא היתה לי. אני מבקש מהחברים שישמעו את דברי, כי אני אומר אותם מתוך חרדה רבה לענין.

ישוב כפרי במקום הזה לא יוכל לקום.

זהו מקום מבודד, הוא לא חלק מאריג איזורי, אי אפשר לרכז השירותים למרכזים איזוריים, התנועה לשם לא פשוטה. יש לישוב זה זכות קיום אך ורק אם יקימו אותו במרץ, בתכנון מכוון מראש ובנוסח עירוני. אני סבור, שמשרד הבינוי יכול להיערך לכך ואני מוכן לתת לשם כך את כל העצות למשרד הבינוי. הגיע הזמן, שמשרד הבינוי יעשה התישבות עירונית כמו שצריך, לא רק בנין בתים, אלא גם אכלוס וטיפול באזרחים, כלומר, שיהיה זרוע התישבותית עירונית, שהמדינה זקוקה לה כאויר לנשימה. משרד הבינוי, בעזרת משרד החמ"ת וכמה משרדים אחרים ובעזרתנו, יכול וצריך לעשות זאת. אסור לערבב את התחומים. בטשטוש התחומים מביאים על גבנו אסונות שאין דוגמתם. כי אם יש לך יעד, הכלים חייבים להיות ליעד, כי אחרת לא תשיג את היעד - וזה אינו שייך לפוליטיקה.

רבותי, אני לא צריך לומר שאני מתנגד

מנימקום אחרים, ונימוקי עמי. אך אני לא אתן יד להקים התישבות, שאני

יודע מראש, שדרך הקמתה נידונה לכשלון. אם ועדה זו תחליט, ^{שההסתה"צ} ~~אזרחים~~ ~~אזרחים~~

צריכה לעשות במלאכה, אני אגיד להנהלה שלי, שזו מלאכה שאסור לעשות

אותה, כי היא נדונה לכשלון מראש. זכותי לעשות זאת - ואעשה זאת.

מר מ. דרובלס:

אני יודע, שנבצע כל החלטה שתתקבל,
על הצד הטוב ביותר.

השר ח. לנדאו:

פרופ' וייץ, עם כל הכבוד, אם הממשלה
תחליט, המחלקה תבצע.

פרופ' ר. וייץ:

הממשלה מחליטה החלטות של מדיניות.
בשאלת ביצוע, אמרתי לכם דעתי ואני

אוכיח אותה.

לך, החבר לנדאו, אני רוצה לומר: כאשר
היו הדיונים על עליה לנגב ואני הייתי מזכיר ועדת התכנון ובלאס הציע
להקים 26 ישובים, היה ויכוח עז בהנהלה הציונית והדבר נמסר לראש
המחלקה דאז, קפלן. אני עשיתי אז חשבון ואמרתי לקפלן: אם נקים יותר
מ-11 ישובים, נכשיל את כל העניין והויכוח היה עצום; ואותו שקולניק,
שהיה אז יו"ר מקורות והיה אקטיביסט גדול ואותו בן-גוריון, לאחר
שעשיתי את החשבון מה אפשר ומה אי-אפשר, נקטו במספר שנחתי - ויש
לי על זה דוקומנטים.

הציונות כוחה בכך, שמה שהיא עשתה, עשתה

הלכה למעשה ועל כן, אני מזהיר שולחן זה, שהדרך שהיו"ר מציע ללכת
בה היא דרך שמובילה לכשלון והיא מנוגדת להחלטת הממשלה. אני רוצה,
שהדברים יהיו ברורים.

השר א. שרון:

הייתי רוצה להעיר לפרופ' וייץ רק דבר
אחד ואת ההערה הזו שלי - בניגוד להערתך

אני אומר בכאב רב.

השר א. שרון:

אני שומע הערותיך, מדי פעם, על היעדר תכנון, על כשלון וכו'. אז יש לי חדשות בשבילך - ואני אומר זאת ברוח טובה - בעופרה, הישוב מקיים את עצמו ויש שם 350 נפש.

פרופ' ר. וייץ:

ישוב לתפארת.

השר א. שרון:

בקדומים יש היום 500 נפש.

פרופ' ר. וייץ:

ישוב לתפארת.

השר א. שרון:

באריאל היום יש למעלה מ-800 נפש. כל זה - כשלונות! לעומת זאת, בכאב אקח את הישובים בבקעת הירדן שתכננת ולצערי, הם עומדים חצי ריקים ואת כל המשאבים אני מעביר לשם.

פרופ' ר. וייץ:

זה לא מדויק.

השר מ. נסים:

מי הקים את אריאל או את חרס למשל?

השר א. שרון:

הבעיה היא לא מי הקים, אלא מדובר על תפיסה. מי שהקים, אלה אנשים שהקימו. מדובר אם זו היתה טעות בתפיסה או לא. אז אני אומר, שלא היתה טעות בתפיסה, כי העובדה היא, שחיים שם יהודים. אין איש כופר, שהחטיבה להתישבות יכולה לבצע זאת מצוין ושמשדר הבינוי יכול לבצע זאת מצוין. לא זו הבעיה. היום אין לנו סידור אחר, אלא שכאשר ישוב עולה, הטיפול בהחזקתו יכול להיעשות רק ע"י החטיבה להתישבות. זו הנקודה שאני מעלה

השר מ. נסים:

אני מציע שמשרד הבינוי יערך, לאור

הערות היו"ר, לגבי הישובים שיוקמו

בעתיד, להקמת ישובים עירוניים וההחלטה של היום תהיה לפי הכושר
המעשי.

השר א. שרון:

נעשה זאת בדיון מיוחד.

אני רוצה להבהיר את הדחיפות בנושא

זה, הנובעת מהעובדה שמדובר באנשים, נשים, ילדים ותינוקות, אשר
צריכים לחיות בשטח וכבר נמצאים בשטח. אגב, הם מוקפים ע"י קהל,
שפרט לשנאת אחים קשה לראות מה קורה שם. זהו קהל שמורכב מיהודים
וערבים - יש משלחת מטייבה ומכפרי הגליל ועומדת אתם ריימונה טוויל,
הדרך חסומה, אין אפשרות לעלות למקום. אז צריך לקבל החלטה וזו
הסיבה שהועדה כונסה במהירות, כדי לאפשר לאנשים אלה לחיות, כי יש
החלטת ממשלה ששם יקום ישוב ואני מודיע, שהחלטה זו תבוצע.

פרופ' ר. וייץ:

אני לא מערער על כך שהממשלה החליטה.

השר ד. לוי:

אני מבקש למסור הודעה ואולי היא תבהיר

את התייחסותי לעתיד. (א) גדלתי על

האסכולה של שחרור ארץ-ישראל ואכלוסה המהיר, הכפרי והעירוני, וכך
ינהג המשרד. (ב) כל בניה של ישוב, שהיא באמצעות תקציב המדינה,
אעמוד על כך שתיעשה ע"י משרד הבינוי. מאחר והסוגיה של היום היא
סוגיה, שלגביה מתפתח ויכוח, שעלול לקבל מימד פוליטי, כאילו כאן
העיכוב בבניה הישוב, אני תומך בעמדת היו"ר, אך בעתיד אעמוד על
העקרון שציינתי.

מר מ. ריבלין:

אני רוצה שיהיה ברור - רענן אמר
במפורש, שהוא אינו מערער על החלטה.
קיימת החלטה להקים ישוב והוא מקבל את המרות שיקום ישוב.

השר א. שרון:

דנים היום מי מבצע.

מר מ. ריבלין:

לכן אומר רענן, אם למישהו יש מחשבה
שהביצוע צריך להיות בידי גוף אחר,
ההצבעה היא לא פוליטית ואינה משתמעת כמקעקעת יסודות. לא על זה
הדיון והוויכוח ואת זאת אני רציתי להבהיר.

השר א. שרון:

הצעת ההחלטה היא: מחליטים שהישוב
אלון מורה יבנה ע"י החטיבה להתישבות
של ההסתדרות הציונית. אני מעמיד זאת להצבעה.

פרופ' ר. וייץ:

לפני כן אני רוצה לומר: היות ואני
חבר הנהלה ואחראי ואני לא אקבל החלטה
זו, אני מודיע לכם שאני אבקש דיון בהנהלת ההסתדרות הציונית. אני
אודיע להנהלה, שלדעתי היא לא יכולה לקבל החלטה זו, כי היא עושה
מלאכה לא נאמנה ובזה אינה מקיימת את החלטת הממשלה. אני רוצה,
שדברי יהיו ברורים. אינני רואה שום סיבה שמשרד הבינוי לא יקים
ישוב זה.

השר א. שרון:

אין לי אפילו ספק לרגע אחד, שמשרד
הבינוי יעסוק בנושא של בניית נושאים

אלה. כרגע יש לנו מקרה מיוחד.

מר מ. דרובלס:

בבניית הקבע יעסוק משרד הבינוי.

השר א. שרון:

כרגע, זו ההחלטה. אם אתם רוצים

להעמיד אותה להצבעה, בבקשה. אני

מעמיד להצבעה את הצעתי. מי תומך בהצעתי? 5. מי נגד? 2. ההצעה נחקבלה.

מחליטים: (5 קולות בעד ו-2 נגד)

מכח החלטה מס' 766 של הממשלה, מיום ח' בסיון תשל"ט (3.6.79) ובהקשר להחלטה מס' ב/131 של ועדת השרים לענייני בטחון, מיום ד' בסיון תשל"ט (30.5.79), להטיל על החטיבה להתישבות של ההסתדרות הציונית העולמית לבנות את אלון-מורה. בשלב הראשון, לייבנה אלון-מורה כיישוב קהילתי, שימנה עד 300 משפחות, כאשר היקף הבניה בו יגיע עד 300 יחידות דיור; ולאחר סיום השלב הראשון - תיבחן האפשרות להעביר את הטיפול בו למשרד הבינוי והשיכון.

עוד השבוע יוחל בהקמתן של יחידות הדיור הזמניות.

פרופ' רענן ווייץ מודיע כי הוא יעזר בפני הנהלת ההסתדרות הציונית העולמית, על ההחלטה הנ"ל.

ה י ש י ב ה נ נ ע ל ת